

dera, è zune djelt è i ëvane, kë »ti pse e ëua këtë fjal, kë išt e mir džamija edë anaflë te falë?« Oote dervishi, kë »kejó džami ištë šum e mir, kë me ne duñá nuku ka, po duhej te kiš edë birbil gjazë, te ja ës mbernda ne džami, atë here iš gë, kë s gjendej ne duñá me«. I ëvons djelte, kë »ku ištë birbil gjizari, te vemi t e marrm?« Oote dervishi, kë »u degjare kam, po se ku ištë, nuk e di«. Edë e lan dervishin, è iku. Vane ëde atà ne palat te ture edë i ëvan babait, kë »keštë na ëva dervishi, kë lëpsete birbil gjizari, po se ku ištë, s e di as dervishi; tani neve do vemi te šomi te gjim, se ku ištë«. Edë aštë u-nisne te tre djelte te vijn te gjegen birbil gjizarin. Si iknë nonë zet dit, vane me në vend, atjé gene tri údëra, edë kişne nga në gur, è iš skruarë nek atà gûrete, è ne di údëra ëdoşne yrámëte, kë »kuç te veje ne ketë uðe, do kthenet«, è në nga te tria úderate skruanej, kë »kuç vete kesaj uðe, me nuku kthenet«; edë aštë ndejne te tre vëlëzërile atjé edë u-lafosn. U ëote vëlë i vogelë, kë »ketë te ndahemi, te marrëme gjithë tili uðen e tij, edë ketë te leme unazet te tre, è kuç te vije me reparë, te veje te kerkoje per te tjeret«. Aštë lane unazetë nënë në gur edë u-puðne è u-ndane. Djali i vogelë mori atë uðe, kë skruan: »Kuç vete kesaj uðe, me s kthenet«, è te di te tjérëte muař atë uðe, kë kthënešin. Neri nga te di vëlëzëritë e mbëdi vate me në kasabá edë u-be berbér, edë tjetri vate ne në tjetre kasabá edë zuri kafenë; edë mbëne atjé, vëstroni punët e ture. I vogeli, kë mori atë uðe, kë s kthenej, vate è ra me në vend te egrë, kë s kiš as fshat as han as neri gjakuni, po gjithë ëeria edë egresira. Atjé nek vij, vate gjeti në grua te egrë, kë krehej kókëne me shpart; vate ëde djali è e krehu me kreher edë i holki lërenë edë mórate, kë kiš ne kokë, è si e shpetoi atë grua, i ëdot ajó, kë »të do nga mua ti, kë me bere ketë te mire è me shpetove nga mórat?« I ëdot ai, kë »u s dua gë, te me japsh, po në fjalë do te te pjes, è ne di, ëvaj më«. I ëdot ajó, kë »të fjal do me pjes?« I ëote djali, kë »u kerkoj birbil gjazë, è e ke digjare gjakuni ti, kë gjedhis malet?« I ëdot ajó, kë »ketë ai zog, kë kerkón ti, nuku išt; po te kthenetë prapse, se ketë janë gjithë ëeria; edë u, kë jam neri i egrë, s kapetoj dot m-at-anë malit, se atjé janë ëeria sumë te mbëdi«. I ëote djali, kë »u do vete, edë si e ëva Perndia, lë te benet«. Edë aštë iku djali nga ajó è vate lart ne mal. Atjé pa në shëpi; ajó shëpia iš e kaplanit; edë vate atjé. Kaplani nuku iš ne shëpi, iš e shokë kaplanit edë bënej bukë. Vate ëde ki djali è i soli; i ëdot ajó, kë »s deše ketë